

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

797. An, & qualiter acceptatio beneficii fieri possit per procuratorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

dine ad presumendum mandatum esse unius scuti, censet Lott. nu. 86. ex Put. decis. 393. l. 2. & Rota decis. 407. n. 6. p. 1. recent.) präsumeretur facta per ipsum nominatum in supplica, aut de ejus consensu vel mandato. Lott. cit. n. 85. Quod si tamen etiam de tali expensa non aliter conflatet, quām ex solito & consueto, seu quod ea solita sit fieri in talibus, atque ita präsumptivē tantum, tunc, quantumcunque ea expensa magna p̄tendatur, urgeatque talis ejus präsumptiva & conjecturalis probatio, puta, quia non tantum signata, sed & registrata ostenditur supplicatio, & non consuevit registrari, nisi solutā pecunia, adhuc tamē ex ea ad factum & consenſum ipsius nominati in supplica non posse inferri, ait Lott. num. 87. ēd quod id est ex präsumptione präsumptionem deducere, contra l. i. c. de dōtis promiss. Porro hic obſervandum, quod monet Lott. cit. q. 28. n. 83. quod etſi propter difficultatem probandi hanc acceptationem gratia admittantur ad eam directe probandam conjecturae, ex tamen ipsa fint concludenter probanda, easque posse reduci ad duplē speciem, prout nimirum alia tendunt ad justificationem expensarum, ex quibus, ut dictum, desumitur actus & consensus in gratiam; alia verò tendunt ad justificationem ipsius facti circa usum gratiae.

Quæſtio 796. An, & qualiter valeat acceptatio beneficii, si quis primò collationi difſentiens, eam tamen poſtea acceptet?

Respondeo: præter ea, quæ hac in parte dicta ſunt de præſtando aſſensu electioni, quod dum alius fit collatio, iſque ei renunciat, mox verò penitentiā ductus eam acceptet, validam fore acceptationem, modò interim collator voluntatem non immutari, & iſtam renunciationem ſeu diſſenſum acceptarit. Laym. in c. licet. de procuratorib. n. 3. Idem dicens eſſe in hoc puncto de collatione facta abſenti, quod de electione, citans pro hoc Anchār. in cit. c. licet. v. opponit. Notandum tamen hic ex eodem Laym. l. cit. n. 2. quod in genere ait de contractibus, refere multum, utrum abſens, an præſens fit, qui ſiſulationem ſeu patiōnem obtulit; ſi enim abſens fit, & de diſſenſu alterius nihil intellexit, nec probabiliter ſuſpicari potuit, præſumitur illum in eadem contrahendi voluntate perfeveraffe, juxta gl. magnam in cit. c. licet. Si autem præſens fit, & diſſenſum alterius, cui patiōnem obtulit, cognoscat, dum is de novo conſentire vult, reſpondere potest: ſejam mutasse voluntatem, ita ut contractus confiſtere nequeat, utpote ad cuius conſtitutionem neceſſarium eſt, ut conſenſus partium eodem tempore concurrant,

Quæſtio 797. An, & qualiter acceptatio beneficii fieri poſſit per procuratorem, vel mandatarium?

I. R espondeo primò: dum aliquis sine tuo mandato ſpeciali ad acceptanda beneficia beneficium tibi collatum acceptet, beneficium tuum non eſt, ſive non acquiris ius in eo, quoſque ratam habeas acceptationem illam; nam acceptatio illa facta à non habente potestatem eſt nullius valoris; ratihabitor autem illa eſt clara beneficii acceptatio. Castrop. de benef. d. 2. p. 32. n. 2. quin & Covar. l. 3. var. c. 16. n. 5. & plures ali, quos citat, censent ratihabitionem illam præſtare, ut beneficium illud

effectum ſit tuum à punto acceptationis illius facta per aliū, eđ quod retrahatur, & mandato rekiparetur; hanc tamen extenſionem nec ſibi, uti nec Vafq. in opusc. de benef. c. 4. ſ. 4. dub. 3. nec Abbat. in c. accedens. de prab. placere, ait Castrop. loc. cit. eđ quod ratihabitor non poſſit retrotrahi ad cauſandum effectum tempore, quo ipſa non eſt, adeoque non poſſit collationem firmam facere, jūsq; beneficiato concedere pro tempore, quo fit acceptatio ſine mandato; quia pro illo tempore ipſa non erat; nec obſtar, ut ait Castrop. in aliquibus casibus à praesenti materia diversis retrahi, & mandato rekiparari.

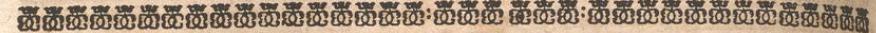
2. Resp. secundò: poſteſt acceptatio fieri per procuratorem habentē ſpeciali mandatum ad acceptanda beneficia, tamē in particulari non nominetur beneficium illud, quod acceptandum eſt; quia licet beneficium onerofum ſit, eſt tamen utile. Castrop. l. cit. n. 1. citans Vafq. ubi ante. dub. 2. Covar. l. 3. var. c. 16. n. 4. & plures alios apud illum.

3. Respondeo tertio: poſteſt etiam vi talis mandati ſpeciali, dum illud eſt ſub ſigno universali, nempe ad omnia vel quālibet beneficia per procuratorem acceptare curata; eđ quod, ut fuſe ostendit & exemplificat Gon. gl. 6. à nu. 20. per ſignum illud universale diſtrahatur mandatum, ut ſupponat pro beneficiis, tam ſimplicibus quām duplēbus & qualificatis. Castrop. Vafq. Covar. l. cit. non obſtantē teſtu c. cum in illis. de prab. in c. ubi appellatione beneficiorum non veniunt curata in mandato de proviendo, tamē ſub ſigno universali conſeſſum ſit; cum hoc mandatum ambitionum ſit & reſtringendum: ſecūdū mandatum datum procuratori ad acceptandum, utpote maximē favorabile mandanti. Castrop. loc. cit.

4. Resp. quartò: tamē alia ſeū quodā alia valent geſta per procuratorem poſt ejus revocationem (quod etiam locum habere in revocatione tacita, quæ fit per mortē mandantis, tradunt Gl. communis recepta in Clem. unic. de renunc. v. ignorante, & alii apud Sanch. de matrim. d. 11. n. 6.) antequam tamen ejus revocationis notitia ad illū pervenerit, dum nimirum ipſe contrahendo cum altero obligationem contrahit, adeoque ejus intereſt, mandati revocationē ſcire, ne alias danno afficiatur. Laym. ad c. ex parte. de reſcript. in c. acceptatio tamē beneficii Ecclesiast. facta à procuratore poſt revocationem mandati, etiſi ea ad procuratorem non pervenerit, non valet; ſicut nec valet in eo caſu contractum per procuratorem matrimonium, utpote ad cuius eſſentiam ſpectat conſenſus principaliū contrahentium, qui propterea à jure ſuppleri nequit, ſicuti in aliis contractibus ſuppletur. Laym. loc. cit. num. 7. Ratio reſponſionis eſt non tantum, quam dat Felin. quod inter beneficium & Ecclesiām contrahatur, quaſi ſpirituale matrimonium, ſed & alia generalior dari poſteſt, nimirum quod ut Bartolus & Dynus ad l. ſi pater. ff. de manumisſis vend. Revocatio mandati valet, etiſi non perveniat ad notitiam mandatarii, ſi eſt exinde non laſdatur, ſive ejus non interfit, ſicut accidit in caſu beneficii pro altero acceptati. Laym. ibidem. Nec obſtar Clem. unic. de renunc. ubi quod renunciatione beneficii facta à procuratore poſt ejus revocationem ſit valida, etiſi revocatione neque ad procuratoris, neque ad ejus, in cuius manibus fit renunciatione, notitiam pervenit; nam id ſpecialiter in hoc caſu ita ſtatutum ad punieudam incoſtantiam, quæ Ecclesiasticas

personas, præsertim in hoc genere non parùm de-
debet. Laym. loc. cit. remittens ad Dominicum,
Anchar, &c. in c. ult. de procurat. in 6. vide plura
apud eundem Laym. loc. cit. quandonam in aliis
materiis revocatio ignota procuratori, vel etiam
iis, cum quibus is contrahit, valeat, aut non valeat.

5. Respondeo quintò : mandatum ad ac-
ceptanda beneficia dati potest laico, & alijs benefi-
ciorum incapaci ; quia ipse non sibi, sed alteri be-
neficium acceptat. Castrrop. loc. cit. num. 3, citans
Covar. l.3, var. c.16, n.4. Vafq. opus. de benef.
c. 4. §. 4. dub. 2. in fine.



CAPUT QUARTUM.

DE POSSESSIONE BENEFICIORVM.

PARAGRAPHVS I.

De modo ac tempore capiendi, seu acquirendi possessionem beneficiorum.

*Questio 798. Num post institutionem, & ac-
ceptaram legitimè collationem possit statim
adiri, & capi à beneficiario possessio auctorita-
tate propriâ, absque officio judicis, & sine mi-
nisterio executoris?*

1.



Espondeo : spectato jure
communi & ordinari electus post confirmationem, præsentatus post
institutionem, collatorius post collationem
acceptaram, & acceptam investituram (in-
tellige ubi ea requiritur) statim potest possessionem capere, administrare beneficium, & ei
competentia iura exercere; quia per collationem ipsam & verbalem institutionem consequitur quis
titulum beneficii, adeo que jus seu facultatem pos-
sessionem vacantem capiendi, iura competentia
exercendi, &c. Rebuff, in pr. tit. requisita in literis
collat. n. 24. Laym. in c. nosfi. de elect. n. 4. citans gl. in
idem c. v. confirmata. Jo. And. ibid. n. 6. Menoch. de a-
dipisc. poss. remed. 4. n. 182. &c. Lott. l.3. q. 22. n. 8. ubi
quod provisus possit sine ministerio Executoris
possessionem ex jure & de facto vacantem appre-
hendere, & sic habentem legitimum beneficii titu-
lum propriâ auctoritate capientem possessionem à
nemine occupatam nullâ poenâ dignum esse;
eo quod in c. transmiss. de elect. decisiū sit, post
confirmationem, quia titulum tribuit, confirmata
potest administrare, & exercere iura & offi-
cium, absque eo, quod caveatur ibi possessionem à
judice dandam, tradunt ex communi sententia Abb. in cit. c. transmiss. & Rebuff. in pr. de miss. in
posse. n. 5. apud Castrrop. de benef. d. 2. p. 32. n. 4. estique
validam, & legitimam possessionis effectus habere,
tradit ipse Castrrop ex Covar. l.3. var. c. 16. quamvis
dicat cum Covar. esse illicitam (eo quod ex cit. c.
transmiss. id licere, non satis inferatur; dicatur
autem c. adhac. de off. Archid. pertinere ad Archidia-
conum institutos ab Episcopo mittente in posses-
sionem, & c. licet Episcopus, de prob. in 6. concedatur
Episcopo, ut in possessionem mittat institutos, sub-
lata per consuetudinem Archidiaconorum hac in
parte potestate) & talem puniri posse poenam non ad-

modum gravi propter auctoritatem sententia
contraria communis. Quæ tamen videntur intel-
ligere, ut constat ex præmissis à Castrrop. de eo, qui
id faceret non obtentâ investiturâ.

2. Respondeo secundo : dum autem alius quis-
quam esset in possessione beneficij, adeoque hac
vacans non esset, auctoritate propriâ capta posse-
ficio fore illicta & vitiosa, in qua, qui eam accepit,
defendendus non esset. Laym. loc. cit. siquidem cum
pro depellendo etiam intruso exigatur judicium,
talis provisus eum expellens à possessione videret
sibi assumere partes judicis, adeoque fieri judex in
propria causa, quod est iniquum. Lott. loc. cit. Imo
ceaseretur talis spoliatio priorem, quamvis mala fi-
dei possessorum, Argumento c. gravis, de resist. spa-
liat. Quin &, si à proviso seu titulum consecuto il-
lata esset priori possessori propriâ dicta violentia,
meretur is privationem juris sui, juxta cap. eum, qui
de prab. in 6. Laym. ibid. ex Abb. ubi ante, & Rebuff.
in pr. de miss. in possess. n. 3. Secus si habens verum
titulū apprehendit possessionem, sed sine violentia.
Rebuff. in pr. tit. requisita in literis collationis, n. 23. Porro violentiam illam propriâ talem tunc admitti
censem Lott. loc. cit. n. 29. quando duo concurrunt,
nempe resistencia alterius seu prioris possessoris,
nullo modo voluntatem suam alteri accomodantis,
& neglectus auctoritatis judicis. atque ita licet
factâ cessione per possessorum lite pendente non
possit collitigans propriâ auctoritate apprehende-
re possessionem beneficij, sed debet exspectare
judicis sententiam & iussum; &, si id faciat, dicatur
temerarius occupator, & totum id facere per
viam attentatorum sine omni effectu, non tamen
dici violentum, ex quo non habuit sibi contradic-
centem, & consequenter deficiente altero ex re-
quisitis ad violentiam. Similiter licet quis adhibe-
ret auctoritatem judicis, etiamsi per injuriam, &
sic apprehensa possessio semper manet vitiata &
revocabilis, non dici adhuc violentum; quia in eo
cessat temeritas dicta, quæ est in neglegitu judicis,
alterum ex requisitis ad violentiam, & sic neutrum
incurrere poenam, c. cum, qui. Lott. à n. 30. vide de
his plura inferius, ubi qualiter varet beneficium
ob captam violenter possessionem.

3. Respondeo tertio : dum specialis Ecclesiæ
alicuius consuetudo aut statutum vigeret, ut con-
firmatus, verbaliter institutus, aut alteri provisus
possessionem, quamvis vacantem, ipsemer ca-
pere non debeat, sed solemnitate & corporaliter induci
in possessionem (quæ inductio solennis vo-
cari solet installatio, olim fieri solita per Archidia-
conum, juxta cap. cum Bertholdus, de sent. & re judic.
Laym. loc. cit.) id observari debet, adeo, ut prius
quam